# РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

11 септември 2007 година *

По дело C-227/04 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 28 май 2004 г.,

**Maria-Luise Lindorfer**, длъжностно лице на Съвета на Европейския съюз, с местожителство в Брюксел (Белгия), за която се явяват адв. G. Vandersanden и адв. L. Levi, avocats,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

**Съвет на Европейския съюз**, за който се явяват г-н F. Anton и г-жа M. Sims-Robertson, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

* Език на производството: френски.

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н P. Jann, г-н A. Rosas, г-н R. Schintgen, г-н E. Juhász (докладчик) и г-н J. Klučka, председатели на състави, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н K. Schiemann, г-н M. Ilešič, г-н J. Malenovský, г-н U. Lõhmus, г-н E. Levits и г-н A. Ó Caoimh, съдии,

генерален адвокат: г-н F. G. Jacobs, впоследствие г-жа E. Sharpston,
секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в хода на писменото производство,

след като изслуша заключението на генералния адвокат г-н F. G. Jacobs, представено в съдебното заседание от 27 октомври 2005 г.,

предвид определението за възобновяване на устната фаза на производството от 26 април 2006 г. и след съдебното заседание от 28 юни 2006 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат г-жа E. Sharpston, представено в съдебното заседание от 30 ноември 2006 г.,

постанови настоящото

## Решение

1 В жалбата си г-жа Lindorfer иска отмяна на Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 18 март 2004 г. по дело Lindorfer/Съвет (T-204/01, RecFP, стр. I-A-83 и II-361, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение"), с което се отхвърля жалбата ѝ за отмяна на Решение на Съвета на Европейския съюз от 3 ноември 2000 г., в което се изчисляват нейните години осигурителен стаж след прехвърлянето към общностната схема на фиксираната сума за откупуване на пенсионните права, придобити от нея на основание на австрийската схема (наричано по-нататък „спорното решение").

## Правна уредба

2 Член 1а, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, допълнен към Правилника с Регламент (ЕО, ЕОВС, Евратом) № 781/98 от 7 април 1998 г. (ОВ L 113, стр. 4, наричан по-нататък „Правилникът"), гласи:

„Длъжностните лица имат право при прилагане на Правилника на равно третиране, което не зависи пряко или косвено от раса, политически, философски или религиозни убеждения, пол или сексуална ориентация, без да се засягат съответните разпоредби на Правилника, изискващи определено семейно положение". [неофициален превод]

3 Член 77 от Правилника предвижда:

„Длъжностно лице, което е прослужило най-малко десет години, има право на пенсия за осигурителен стаж. [...]

Максималният размер на пенсията за осигурителен стаж е 70 % от последната основна заплата за последната степен, в която е било класирано длъжностното лице в продължение на най-малко една година. Тя се заплаща на длъжностно лице, което има тридесет и пет години осигурителен стаж, изчислени в съответствие с разпоредбите на член 3 от приложение VIII. Ако броят на годините осигурителен стаж е по-малък от тридесет и пет [...], максималният размер, посочен по-горе, се намалява съразмерно.

[...]

Правото на пенсия за осигурителен стаж се придобива на 60-годишна възраст.“ [неофициален превод]

4 Според член 83 от Правилника:

„1. Плащанията, предвидени по настоящата пенсионноосигурителна схема, се извършват от бюджета на Общностите. Държавите-членки съвместно гарантират изплащането на тези суми в съответствие с предвидения индекс за финансиране на този вид разходи.

[...]

2. Длъжностните лица участват във финансирането на една трета от [общностната] пенсионноосигурителна схема [...].

[...]

4. Ако с изготвената от един или повече експерти по искане на Съвета актюерска оценка на пенсионноосигурителната схема се установи, че вноските на длъжностните лица не са достатъчни, за да гарантират финансирането на една трета от предвидените плащания по пенсионноосигурителната схема, бюджетните органи, в съответствие с бюджетната процедура и след съгласуване с комитета по член 10, определят измененията на ставката на вноските и на възрастта за пенсиониране." [неофициален превод]

5 Член 2 от приложение VIII към Правилника предвижда:

„Пенсията за осигурителен стаж се изплаща въз основа на общия стаж на длъжностното лице. Всяка година служебен стаж, която се зачита съгласно предвиденото в член 3, му дава право на една година осигурителен стаж, а всеки пълен месец — на една дванадесета от година осигурителен стаж.

Максималният брой на годините осигурителен стаж, който може да бъде взет предвид за изчисляване на правата на пенсия за осигурителен стаж, е тридесет и пет." [неофициален превод]

6 Член 5 от приложение VIII към Правилника предвижда:

„Независимо от разпоредбите на член 2, длъжностно лице, което има по-малко от 35 години осигурителен стаж при навършване на 60 години и което

продължава да придобива пенсионни права на основание на член 3, за всяка година осигурителен стаж след навършване на 60 години до възрастта, в която започва да получава пенсия за осигурителен стаж, се ползва от увеличение на размера на пенсията с 5 % от стойността на пенсионните права, които е придобило на 60-годишна възраст, като общият размер на пенсията му не може да надвишава 70 % от последната му основна заплата по смисъла съответно на член 77, втора и трета алинея от Правилника.

[...]“. [неофициален превод]

7 Член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника определя, че длъжностното лице, което постъпи на служба за Общностите след прекратяване на служебното му правоотношение с държавна администрация или национална или международна организация или след като е упражнявало професионална дейност като осигурено или самоосигуряващо се лице, има право на избор към момента на титуляризиране да поиска да бъдат изплатени към общностната схема актюерската равностойност или фиксираната сума за откупуване на пенсионните права за осигурителен стаж, придобити на основание на посочените по-горе дейности. В същата тази разпоредба се добавя, че в този случай институцията, в която длъжностното лице е на служба, като взема предвид неговата степен към момента на титуляризиране, определя броя на годините осигурителен стаж, които да му бъдат признати по нейната схема по отношение на стажа от предишната му работа въз основа на сумата на актюерската равностойност или на фиксираната сума за откупуване.

8 С решение от 13 юли 1992 г. Съветът определя общите разпоредби за изпълнение на член 11, параграфи 1 и 2 от приложение VIII към Правилника, изменени впоследствие с Решение на Съвета от 19 декември 1994 г. (наричани по-нататък „ОРИ“).

9 В съответствие с член 10, параграф 2 от ОРИ броят на годините осигурителен стаж, които се признават на длъжностните лица, се изчислява въз основа на цялата прехвърлена сума, като се приспадне проста лихва от 3,5 % на година за

периода от датата на титуляризиране до датата на реалното прехвърляне на горепосочената сума по сметка на Общностите. Тази лихва не се приспада за периодите, през които подлежащата на прехвърляне сума не е била ревалоризирана или олихвена от пенсионния фонд, към който е било осигурено заинтересованото лице преди постъпването му на служба за Общностите.

10 Член 10, параграфи 3 и 4 от ОРИ (двете посочени по-долу формули са наричани по-нататък „формули за превръщане“) предвижда:

„3. Броят на годините осигурителен стаж, които следва да се признаят, се изчислява:

— чрез превръщане на прехвърлената сума (С) в теоретична пенсия (П) в зависимост от актюерските стойности (Ст), предвидени в член 39 от приложение VIII [към Правилника] — по формулата П = С/Ст,

— чрез превръщане на тази пенсия (П) в брой години осигурителен стаж (Г) за целите на определяне на пенсия съгласно Правилника в зависимост от основната годишна заплата (З), която съответства на степента към момента на титуляризиране на длъжностното лице [...] — по формулата Г = П×100/З×2.

Въпреки това броят на годините осигурителен стаж, които трябва да се вземат предвид, не може в никакъв случай да надхвърли броя на годините, през които заинтересованото лице е било осигурено по задължителна схема преди постъпване на служба в Общностите.

4. Когато прехвърлената по сметка на Общностите сума е във валута, различна от белгийския франк, тя се превръща — за целите на определяне на броя години осигурителен стаж — в белгийски франкове при следните условия:

[...]

б) за длъжностно лице, титуляризирано след 31 декември 1971 г. [...], прехвърлената сума се разделя съразмерно на продължителността на периодите, през които са били придобити пенсионните права, съответстващи на тази сума, а именно, от една страна, продължителността на периода, предхождащ 1 януари 1972 г, и от друга страна — тази на периода след 31 декември 1971 г.

Частта от сумата, съответстваща на периода преди 1 януари 1972 г., се превръща въз основа на обменния курс, определен от Международния валутен фонд и в сила към 31 декември 1971 г.

Частта от сумата, съответстваща на периода след 31 декември 1971 г., се превръща въз основа на актуализирана осреднена стойност, определена от Комисията за периода от 1 януари 1972 г. до датата на титуляризиране на длъжностното лице [...]", [наричан по-нататък „вариант i)"]. [...]

„По искане на длъжностното лице обаче [...] сумата (C), която се признава при изчисляването, се превръща въз основа на курс, актуализиран към датата на прехвърлянето. В този случай заплатата (З) и актюерската стойност (Ст), които следва да се вземат предвид при изчисляването на годините осигурителен стаж, са съответно заплатата, отговаряща на степента на титуляризиране на длъжностното лице [...], в сила към датата на прехвърлянето и актюерската стойност, която съответства на възрастта на длъжностното лице към тази дата [...]" [наричан по-нататък „вариант ii)"].

11 Таблицата на актюерските равностойности за целите на прилагане на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника, която е установена с решение на Съвета от 13 юли 1992 г., съдържа следните стойности за двата пола относно възрастовия диапазон 30—50 години:

| *Възраст* | *Мъже* | *Жени* |
|---|---|---|
| 30 | 9,667 | 10,269 |
| 31 | 9,811 | 10,426 |
| 32 | 9,956 | 10,586 |
| 33 | 10,102 | 10,746 |
| 34 | 10,249 | 10,908 |
| 35 | 10,397 | 11,071 |
| 36 | 10,546 | 11,236 |
| 37 | 10,695 | 11,402 |
| 38 | 10,846 | 11,569 |
| 39 | 10,998 | 11,739 |
| 40 | 11,154 | 11,912 |
| 41 | 11,308 | 12,034 |
| 42 | 11,465 | 12,261 |
| 43 | 11,625 | 12,441 |
| 44 | 11,788 | 12,626 |
| 45 | 11,955 | 12,816 |
| 46 | 12,127 | 13,013 |
| 47 | 12,302 | 13,215 |
| 48 | 12,480 | 13,422 |
| 49 | 12,661 | 13,633 |
| 50 | 12,847 | 13,850 |

12 В съответствие с член 31 от Правилника избраните кандидати се назначават за длъжностни лица от категория A или в езиков отдел от най-ниското ниво на тяхната категория или служба. Органът по назначаването обаче може в определени граници да дерогира разпоредбите на този член.

13 Член 1, параграф 1 от Регламент ЕО № 626/95 на Съвета от 20 март 1995 година за въвеждане на специални временни мерки относно назначаването на длъжностни лица в Европейските общности във връзка с присъединяването на Австрия, Финландия и Швеция (ОВ L 66, стр. 1) предвижда, че до 31 декември 1999 г. на свободни длъжности могат да бъдат назначавани и австрийски, финландски и шведски граждани като изключение, наред с други разпоредби, от член 31 от Правилника, в рамките на длъжностите, определени при обсъжданията във връзка с бюджета на компетентните институции.

**Обстоятелства в основата на спора**

14 Г-жа Lindorfer, австрийска гражданка, постъпва на служба в Съвета на 16 септември 1996 г. На 16 юни 1997 г. тя е титуляризирана на длъжността ѝ и е класирана в степен A 5, стъпка 2. Преди да постъпи на служба в Съвета, тя работи в Австрия в продължение на тринадесет години и три месеца. През този период прави вноски към австрийската пенсионноосигурителна схема.

15 На 15 май 1999 г. на основание член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника г-жа Lindorfer иска прехвърляне към общностната пенсионноосигурителна схема на фиксираната сума за откупуване на пенсионните права за осигурителен стаж, които е придобила по австрийската схема.

16 На 18 февруари 2000 г. австрийският пенсионен фонд уведомява г-жа Lindorfer, че към 1 март 2000 г. размерът на фиксираната сума за откупуване на нейните австрийски пенсионни права е определен неокончателно на 1 306 712,23 ATS. Фондът ѝ съобщава също, че тя не може да получава пенсия в Австрия, след като не е правила вноски за период от поне 180 месеца. Той обаче предлага тя да „откупи" недостигащите 21 месеца чрез заплащане на сума в размер на 237 963,6 ATS. Г-жа Lindorfer не приема това предложение.

17 На 28 март 2000 г. отдел „Пенсии" към генералния секретариат на Съвета изпраща съобщение до г-жа Lindorfer, към което е приложен фиш с изчисления, наречен „Изчисление на годините осигурителен стаж, които следва да се признаят съгласно член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника". От този фиш е видно, че годините осигурителен стаж, съответстващи на прехвърляемата сума, са 5 години, 3 месеца и 24 дни.

18 На 12 септември 2000 г. г-жа Lindorfer съобщава на отдел „Пенсии", че дава своето „принципно съгласие" за прехвърлянето на фиксираната сума за откупуване на нейните австрийски пенсионни права. Тя обаче оспорва броя на годините осигурителен стаж, посочен в гореспоменатия фиш за изчисление, с довода че използваният от Съвета метод за изчисление е дискриминационен и непрозрачен. На последно място тя иска да ѝ бъдат предоставени редица данни.

19 На 29 септември 2000 г. австрийският пенсионен фонд определя прехвърляемия размер на 1 337 136,07 ATS.

20 Със съобщение от 3 ноември 2000 г., получено от г-жа Lindorfer на 7 ноември 2000 г., последната е уведомена за спорното решение. На 2 февруари 2001 г. тя подава срещу това решение жалба на основание на член 90, параграф 2 от Правилника, към която на 25 април 2001 г. прави допълнение.

21 С решение от 31 май 2001 г. Съветът отхвърля тази жалба.

## Жалба пред Първоинстанционния съд и обжалваното съдебно решение

22 На 5 септември 2001 г. г-жа Lindorfer подава жалба пред Първоинстанционния съд за отмяна на оспореното решение, за отмяна на решението за отхвърляне на жалбата, както и за осъждане на Съвета да определи отново, на изменено правно основание, броя на годините осигурителен стаж, които да бъдат признати при определяне на общностната ѝ пенсия след прехвърлянето на придобитите от нея в Австрия пенсионни права.

23 В подкрепа на жалбата си г-жа Lindorfer изтъква по същество две правни основания. Първото е изведено от неправомерността на член 10, параграфи 3 и 4 от ОРИ, а второто — от неправомерността на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника. Тя твърди, че първата разпоредба противоречи на принципа на равно третиране, а втората — на същия принцип, както и на този за свободно движение на работниците.

24 Относно първото правно основание, изведено от неправомерността на член 10, параграфи 3 и 4 от ОРИ, Първоинстанционният съд счита, че четирите твърдени нарушения от г-жа Lindorfer следва да се отхвърлят като неоснователни.

25 Относно първото твърдение за нарушение в рамките на първото правно основание, а именно обвиненията на г-жа Lindorfer, свързани с обстоятелството, че във формулите за превръщане степента на титуляризиране е взета предвид по един и същи начин за длъжностните лица, наети на най-ниската степен в тяхната категория, и за тези, които са назначени на по-висока степен,

Първоинстанционният съд припомня, че ОРИ са в изпълнение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника, чиято втора алинея предвижда, че „институцията, в която длъжностното лице е на служба, като взема предвид степента му към момента на титуляризиране, определя броя на годините осигурителен стаж, които ще му бъдат признати по нейната собствена схема по отношение на стажа от предишната му работа, въз основа на сумата на актюерската равностойност или на фиксираната сума за откупуване“. [неофициален превод]

26 Той припомня също, че според съдебната практика за длъжностно лице, което иска прехвърляне на националните си пенсионни права към общностната схема, при изчисляване на броя допълнителни години осигурителен стаж следва да се вземе предвид степента на титуляризиране, тоест степента, която получава към датата на титуляризиране (Решение на Първоинстанционния съд от 13 юни 2002 г. по дело Youssouroum/Съвет, T-106/01, RecueilFP, стр. I-A-93 и II-435, точка 34 и цитираната съдебна практика).

27 Според Първоинстанционния съд, ако от прилагането на формулите за превръщане следва, че колкото основната заплата е по-висока, толкова е по-малък броят на допълнителните години осигурителен стаж, от това не може да се заключи, че е налице дискриминативно третиране, тъй като дискриминация може да е налице само при прилагане на различни правила към сходни положения.

28 По този начин длъжностно лице, което е новоназначено със степен A 5, има по-голяма вероятност да приключи кариерата си на по-висока степен от длъжностно лице, назначено със степен A 7, и следователно да получи по-висока заплата и по-добри пенсионни права от последното.

29 Относно второто твърдение за нарушение в рамките на първото правно основание, а именно обвиненията на г-жа Lindorfer във връзка с обстоятелството, че член 10, параграф 4 от ОРИ предвижда превръщане в белгийски франкове на сума, прехвърлена по сметка на Общностите в различна от

белгийския франк валута, Първоинстанционният съд, въз основа на бележките на г-жа Lindorfer и на нейните разяснения, направени в съдебното заседание, стига до извода, че тя не оспорва нито необходимостта от превръщане в белгийски франкове или в евро на прехвърлената сума, нито последиците от това превръщане в зависимост дали за тази цел се прилага вариант i) или вариант ii).

30 Първоинстанционният съд отхвърля това твърдение за нарушение, като в точки 76 и 77 от обжалваното съдебно решение приема следното:

„76 В действителност от една страна сравненията, които [г-жа Lindorfer] прави, за да докаже основателността на своите твърдения, са напълно неубедителни. Така в първата таблица, която представя [...], тя сравнява своето положение с това на длъжностно лице, чиито пол, възраст и класиране на стъпка при назначаване са различни от нейните, въпреки че тези елементи се взимат предвид при изчисляване на допълнителните години осигурителен стаж. В допълнение, както правилно отбелязва Съветът в своя отговор на един от писмените въпроси, поставени от Първоинстанционния съд, не е установено по никакъв начин, че [г-жа Lindorfer] е направила изчисленията в таблицата към една и съща дата. Останалите направени от нея сравнения [...] също не са приемливи, тъй като се основават на погрешни предпоставки. Така изчисленията, които тя представя, са неверни, поради обстоятелството че тя прилага вариант i) към суми, изразени в различни национални валути и получени при превръщане на същата прехвърлена сума, изразена в австрийски шилинги на основа на „актуални[те] курс[ове]“, явно съответстващи на обменния курс между еврото и тези национални валути, приложим след 1 януари 1999 г. Очевидно е, че през 27-годишния период на професионална дейност преди постъпване на служба за Европейските общности, посочен от [г-жа Lindorfer], са настъпвали изменения, понякога сериозни, на обменните курсове на тези различни национални валути. По-нататък следва да се отбележи, че за нейния случай на прилагане на вариант i) към сумата в белгийски франкове [г-жа Lindorfer] не осъществява предварително превръщане въз основа на „актуалния курс“ и че за нейния случай на прилагане на този вариант към сумата в гръцки драхми тя изглежда е използвала обменен курс на еврото към гръцката драхма, който се прилага от 1 януари 2001 г. Освен това при конвертиране на суми в гръцки драхми, испански песети и португалски ескудо тя изглежда е направила изчисленията си към 1 януари 1999 г.

77 От друга страна, както е видно от обясненията на Съвета, обстоятелството, че прилагането на вариант i) към сума, преведена от пенсионен фонд на държава „със слаба валута“, може да бъде по-благоприятно от прилагането на вариант ii) към сума, преведена от пенсионен фонд на държава „със силна валута“, е следствие не на общностни правила, а на колебанията на различните национални валути или на обстоятелства, независещи от дейността на Общностите. Следва да се отбележи съответно, че испанската песета и португалското ескудо, използвани от [г-жа Lindorfer] в нейните сравнителни примери, са девалвирали неедно-кратно през деветдесетте години на миналия век.“

31 Първоинстанционният съд е отхвърлил и третото твърдение за нарушение в рамките на първото правно основание. Основната част от неговите доводи са изложени, както следва:

„81 [...] [Г-жа Lindorfer] не може основателно да оспорва факта, че в общностната пенсионноосигурителна схема не се прави никакво разграничение по пол относно вноските на длъжностните лица и изиксуемата възраст за придобиване на пенсия за осигурителен стаж.

82 На първо място, така тя сравнява две категории длъжностни лица, които са в различно положение, а именно: от една страна, длъжностните лица, които са платили на Общностите актюерския еквивалент или фиксираната сума за откупуване на пенсионните права за осигурителен стаж, които са придобили на основание професионална дейност преди тяхното постъпване на служба в Европейските общности, и от друга страна — тези, които правят вноски към общностната пенсионноосигурителна схема, поради обстоятелството че упражняват дейност в общностна институция.

83 На второ място, във всички случаи използването на различни фактори според пола и възрастта при изчисляване на допълнителните години осигурителен стаж е обективно оправдано от необходимостта да се осигури добро финансово управление на общностната пенсионноосигурителна схема. В действителност, когато на основание член 11, параграф 2

от приложение VIII към Правилника длъжностно лице прехвърли към общностния бюджет под формата на актюерска равностойност или на фиксирана сума за откупуване определен капитал, представляващ пенсионните права, които е придобило преди постъпването си на служба в Европейските общности, то получава в замяна право на бъдещи плащания по общностната пенсионноосигурителна схема под формата на допълнителни години осигурителен стаж, като обхватът на правото зависи от броя на годините осигурителен стаж, които са му признати. За да се определи актуалната стойност на това право, съответната общностна институция трябва да вземе предвид редица фактори, включително вероятния период, през който внесения от заинтересованото лице капитал остава в общностния бюджет, очакваното развитие на неговата кариера, вероятността тези плащания да бъдат направени и вероятната им продължителност. Явно е обаче, че тези фактори зависят особено от пола и възрастта на заинтересованото лице към момента на включване към общностната пенсионноосигурителна схема. Така от една страна е статистически установен факт, че продължителността на живота на жените е по-голяма от тази на мъжете. От друга страна, вероятността едно лице, което постъпва на служба към Общността далеч преди навършване на пенсионна възраст, да почине преди да я е достигнало, е по-голяма отколкото за лице на възраст, близка до тази, на която може да претендира пенсионните си права. Освен това първото посочено лице ще остави по-дълго на разположение на общностния бюджет внесения от него капитал в сравнение с длъжностно лице, което е по-близо до пенсионна възраст. С други думи, фактори като продължителността на службата от датата на назначаване на заинтересованото лице до датата на пенсиониране, както и статистически изчисленият вероятен период, през който то ще се ползва от общностната пенсия за осигурителен стаж, имат пряко влияние върху финансовата отговорност на Общността спрямо всяко засегнато длъжностно лице, а доброто финансово управление на общностната пенсионноосигурителна система изисква тези фактори да се вземат предвид и да бъдат оценени правилно. Следователно Съветът има право да вземе предвид актюерските фактори, свързани с възрастта и пола на заинтересованото лице във формулите за превръщане."

32 Накрая, Първоинстанционният съд отхвърля четвъртото твърдение за нарушение в рамките на първото правно основание, според което е неправилно параметрите на формулите за превръщане, определени в член 10, параграфи 3 и 4 от ОРИ, да бъдат взети предвид към различни дати, в зависимост от това дали приведената сума е конвертирана въз основа на вариант i) или на вариант ii).

33 Първоинстанционният съд е приел за установено, че твърдението на г-жа Lindorfer, според което вариант ii) се основавал на заплатата, съответстваща на степента на заинтересованото лице към датата на реално осъществяване на прехвърляне на съответната сума от националния пенсионен фонд, почива на погрешен прочит на член 10, параграф 4 от ОРИ, тъй като взетата предвид заплата в този случай отговаря на степента на титуляризиране, актуализирана към датата на реалното осъществяване на превода. Първоинстанционният съд счита за оправдано за сравнителна точка да се използва точна дата съответно за всеки вариант и за другите параметри на формулите за превръщане.

34 В рамките на второто правно основание, изведено от неправомерността на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника, в точки 99—106 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд приема, че доводите на г-жа Lindorfer, които целят да докажат, че тази разпоредба е несъвместима с принципите на равно третиране и на свободно движение на работниците, не следва да се приемат.

35 Първоинстанционният съд приема, че е изцяло неоснователно твърдението на г-жа Lindorfer, според което „самата система за прехвърляне", установена от тази разпоредба, поставя в по-неблагоприятно положение длъжностните лица, които започват кариерата си в служба за Общностите по-късно, в сравнение с тези, които започват по-рано.

36 Според него г-жа Lindorfer по никакъв начин не е доказала, че правата, придобити от нея по силата на професионалнага ѝ дейност преди постъпване на служба в Европейските общности, не могат да бъдат запазени в нейна полза и да ѝ бъдат признати по общностната пенсионноосигурителна схема. Първоинстанционният съд подчертава, що се отнася до различните схеми, че не е изключено броят години осигурителен стаж, които следва да се признаят за общностната пенсия, да е различен от този на признатите години осигурителен стаж от националните или международни власти. Той припомня също, че г-жа Lindorfer е можела да откупи оставащите ѝ 21 месеца до пълните 180 месеца, необходими за получаване на пенсия по австрийската схема, запазвайки по този начин своите национални пенсионни права, и че прехвърлянето на фиксираната сума за откупуване на тези пенсионни права към общностната схема съставлява възможност, която тя е упражнила свободно.

37 Според Първоинстанционния съд не може да се претендира и че член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника накърнява свободното движение на работниците. Обратно, тази разпоредба улеснява пълното упражняване на тази основна свобода, по-конкретно като разрешава на лице, което се е установило в държава-членка, да приеме работа в общностна институция, без да изгуби пенсионните права, което е придобило на основание предходна професионална дейност.

38 Като достига до извода, че г-жа Lindorfer не е предоставила никакъв довод, който може да засегне правомерността на член 10, параграфи 3 и 4 от ОРИ, както и на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника, Първоинстанционният съд отхвърля нейната жалба.

## Производство пред Съда

39 С решение от 7 юни 2005 г. Съдът разпределя делото на първи състав. Тъй като никоя от страните не е поискала да направи устни бележки, Съдът решава да се произнесе без провеждане на устни състезания. Генералният адвокат представя заключението си в съдебното заседание от 27 октомври 2005 г., след което приключва устната фаза на производството.

40 На 1 декември 2005 г., съгласно член 44, параграф 4 и член 118 от Процедурния правилник първи състав решава да върне делото на Съда, за да бъде разпределено наново, на по-голям състав.

41 С определение от 26 април 2006 г. Съдът разпорежда да се възобнови устната фаза и да се проведе съдебно заседание. Страните и Комисията са поканени да вземат отношение по поставените в това определение въпроси съгласно член 24, втора алинея от Статута на Съда.

42 След провеждането на устни състезания на 28 юни 2006 г. и представянето на заключението на генералния адвокат в съдебното заседание от 30 ноември 2006 г. устната фаза приключва.

**Искания на страните**

43 С жалбата си, в подкрепа на която изтъква три правни основания, г-жа Lindorfer иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да отмени спорното решение и ако счете за необходимо, да отмени Решение на Съвета от 31 май 2001 г., с което се отхвърля жалбата ѝ,

— да осъди Съвета да определи отново годините осигурителен стаж, които следва да се признаят, и

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски за първоинстанционното производство и за производството по обжалване.

44 Съветът иска от Съда:

— да отхвърли жалбата и

— да осъди г-жа Lindorfer да заплати съдебните разноски.

**По жалбата**

45 В самото начало следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика от член 225 ЕО, член 58, първа алинея от Статута на Съда и член 112, параграф 1, буква в) от неговия процедурен правилник следва, че жалбата трябва точно да посочва пороците на решението, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с които по специфичен начин се подкрепя такова искане (Решение от 6 март 2003 г. по дело Interporc/Комисия, C-41/00 P, Recueil, стр. I-2125, точка 15, Решение от 12 септември 2006 г. по дело Reynolds Tobacco и др./Комисия, C-131/03 P, Recueil, стр. I-7795, точка 49 и Решение от 27 февруари 2007 г. по дело Segi и др./Съвет, C-355/04 P, все още непубликувано в Сборника, точка 22).

46 Съдът ще разгледа жалбата в светлината на тази съдебна практика.

*По първото правно основание, изведено, от една страна, от нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, основана на пола, и от друга страна, от непълнота на мотивите на обжалваното съдебно решение в това отношение*

Доводи на страните

47 С първото си правно основание г-жа Lindorfer поддържа, че Първоинстанционният съд е нарушил член 141 ЕО, и по-общо — принципа на недопускане на дискриминация, основана на пола, като в точка 83 от обжалваното съдебно решение е приел, че използването на различни фактори в зависимост от пола за изчисляване на допълнителните години осигурителен стаж е обективно оправдано от необходимостта да се осигури добро управление на общностната пенсионноосигурителна схема.

48 Според г-жа Lindorfer дискриминацията, основана на пола, която предполага да се взема предвид по-дългата вероятна продължителност на живота на жените, не е необходима, за да се осигури финансовото равновесие на схемата, за което свидетелства факта, че нито вноските на длъжностните лица, нито изискуемата възраст за получаване на тяхната пенсия за осигурителен стаж се определят от техния пол. В точка 82 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд обаче отхвърля категорично довода на жалбоподателката, твърдейки, че тя сравнява две несравними категории длъжностни лица, без обаче да се обоснове защо такова сравнение не може да бъде правено.

49 Съветът поддържа, че член 141 ЕО е неприложим по настоящото дело и че Решение от 22 декември 1993 г. по дело Neath (C-152/91, Recueil, стр. I-6935) представлява релевантната съдебна практика. Той счита, че като се основава на решения по дела, постановени при различни условия от това на настоящия спор, г-жа Lindorfer по никакъв начин не е доказала, че преведеният капитал представлява насрещна престация във връзка с наличието на правоотношение с Общностите. Следователно той поддържа, че механизмът на прехвърляне съответства на инвестирането на определен капитал от длъжностното лице в общностната пенсионноосигурителна система, който е набран извън рамките на трудовото правоотношение с Общностите.

Съображения на Съда

50 Следва да се приеме за установено, че г-жа Lindorfer, която твърди, че Първоинстанционният съд не е зачел принципа на недопускане на дискриминация и този на равно третиране на половете, в действителност счита, че е нарушен един от общите принципи, защитени от общностния правен ред. В това отношение също следва да се отбележи, че член 141 ЕО и различните разпоредби на вторичното законодателство, на които г-жа Lindorfer се позовава, както и член 1а, параграф 1 от Правилника, са специфичен израз на общия принцип за равенство на половете.

51 Съдът подчертава, че когато създава правила за прехвърляне към общностната схема на пенсионни права, придобити по националната схема от длъжностни лица на Общността, общностният законодател има задължение да спазва принципа на равно третиране. В резултат на това той е длъжен да избягва създаването на правила, които третират длъжностните лица по различен начин, освен ако положението на заинтересованите лица към момента на постъпването им на служба в Общностите не оправдава различно третиране поради определени характеристики на схемата, при която са придобити пенсионните права, или поради липсата на такива права (относно принципа за равно третиране вж. Решение от 14 юни 1990 г. по дело Weiser, C-37/89, Recueil, стр. I-2395, точка 14).

52 Първоинстанционният съд не счита за дискриминативно обстоятелството, че тъй като актюерските стойности са по-високи за жените, те получават по-малко години осигурителен стаж от мъжете в случай на прехвърляне на техните пенсионни права към общностната схема. В точки 81—83 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд приема, че г-жа Lindorfer не може да се позовава на това, че в тази схема не се прави разграничение по пол относно вноските на длъжностните лица, тъй като длъжностните лица, които правят вноски към общностната пенсионноосигурителна схема поради своята дейност към общностна институция, са в различно положение от това на длъжностните лица, които прехвърлят към Общностите актюерския еквивалент или фиксираната сума за откупуване на пенсионните права за осигурителен стаж, които са придобили на основание дейност, предходна на тяхното постъпване на служба в Европейските общности. При всички случаи според Първоинстанционния съд използването на различни фактори в зависимост от пола за изчисление на допълнителните години осигурителен стаж е обективно оправдано от необходимостта да се осигури добро финансово управление на тази схема.

53 В това отношение на първо място следва да се отбележи, че Първоинстанционният съд не обяснява защо тези две категории длъжностни лица са в различни положения, които не са сходни с оглед на преценката, която трябва да направи относно евентуалното наличие на дискриминация, основана на пола, в случай на прехвърляне на пенсионни права към общностната схема.

54 В действителност в точка 86 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд не обяснява какви критерии, различни от пола, има предвид при установяване на разграничение между третирането на мъжете и на жените, които прехвърлят пенсионните си права към общностната схема, въпреки че такова разграничение не е налице относно вноските, приспадани от заплатата на длъжностните лица от мъжки и от женски пол.

55 Освен това независимо от факта, че член 1а, параграф 1 от Правилника не е споменат, следва да се добави, че тази разпоредба, въведена с Регламент № 781/98 и приложима към момента на изчисляването на годините осигурителен стаж на г-жа Lindorfer, предвижда, че „при прилагане на Правилника [д]лъжностните лица имат право на равно третиране без оглед на [...] пол [...]“. [неофициален превод]

56 На второ място, относно обосноваването на такова различно третиране на лице от мъжки и от женски пол с необходимостта от добро финансово управление на общностната пенсионноосигурителна схема, подобен довод не може да бъде изтъкнат в подкрепа на необходимостта от по-високи актюерски стойности за жените.

57 В действителност е достатъчно да се припомни в това отношение, че еднаквото ниво на вноските, приспадани от заплатата на длъжностните лица от мъжки и от женски пол, в случая не засяга посоченото управление.

58 Освен това фактът, че същото равновесие може да се постигне с актюерски стойности, които са приложими и за двата пола, се доказва и от обстоятелството, че след настъпване на обстоятелствата по настоящото дело, както става ясно от отговорите на Съвета и на Комисията на въпросите на Съда, институциите са решили да използват такива стойности.

59 Следователно Първоинстанционният съд погрешно не е приел за установено, че г-жа Lindorfer е била подложена на дискриминация, основана на пола.

60 Поради това първото правно основание е основателно.

*По второто правно основание, изведено, от една страна, от нарушение на принципа на равно третиране, в смисъл че длъжностните лица, които започват по-късно кариерата си, са третирани по-неблагоприятно, а от друга страна, от непълнотата на мотивите на обжалваното съдебно решение в това отношение*

Доводи на страните

61 Според г-жа Lindorfer Първоинстанционният съд не е зачел принципа на равно третиране, като не е приел за установено, че тя е била третирана по-неблагоприятно, поради обстоятелството че е започнала по-късно кариерата си в Общностите в сравнение с длъжностните лица, които са на служба от по-дълго време. В действителност според нея системата за прехвърляне третира по-неблагоприятно длъжностните лица, които започват по-късно кариера в общностна институция, в сравнение със започналите много по-рано. По-нататък г-жа Lindorfer поддържа, че в точка 67 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд е нарушил задължението си за мотивиране, когато е отхвърлил предложеното от нея стравнение между нейното положение и това на длъжностно лице, което е правило вноски само към общностната схема.

62 Според Съвета не е сходно положението на „длъжностни лица, които са работили само в институция“ и нямат национални права за прехвърляне, и това на „започналите по-късно длъжностни лица“, които прехвърлят националните си права към общностната пенсионноосигурителна схема. Съветът добавя, че ако тези положения са сходни, не би имало необходимост авторите на Правилника да въвеждат система за превръщане на капитала в години осигурителен стаж и щяло да бъде по-лесно на „започнало по-късно длъжностно лице“ да се предостави брой години осигурителен стаж към общостната пенсионноосигурителна схема, равен на броя години, през които лицето е правило вноски по националната схема.

## Съображения на Съда

63 Следва да се напомни, че според принципа на равно третиране или на недопускане на дискриминация сходни положения не трябва да се третират по различен начин, а различни положения не трябва да се третират еднакво, освен ако такова третиране е обективно обосновано (Решение от 10 януари 2006 г. по дело IATA и ELFAA, C-344/04, Recueil, стр. I-403, точка 95 и Решение от 12 септември 2006 г. по дело Eman и Sevinger, C-300/04, Recueil, стр. I-8055, точка 57).

64 Тъй като г-жа Lindorfer, която постъпва на служба в общностна институция, след като определен период е правила вноски към австрийската пенсионноосигурителна схема, твърди, че е била третирана неравностойно в сравнение с длъжностно лице, постъпило по-рано на същата служба, което е правило вноски към общностната пенсионноосигурителна схема за определен период, следва да се провери дали са сходни тези две положения.

65 Както подчертава генералният адвокат в точка 28 от заключението си, при общностната пенсионноосигурителна схема пенсионираните длъжностни лица получават процент от последната си заплата. Така размерът на тази пенсия от една страна зависи от завършването на кариерата на длъжностното лице в служба за Общностите, отразено в неговата последна заплата, и от друга страна, от продължителността на неговата служба за Общностите. При тази схема пенсията не се определя по никакъв начин от общия размер на вноските, направени по време на годините на служба.

66 Не е такъв случаят на длъжностно лице, което под формата на капитал прехвърля към общностната схема придобитите си преди това по националната схема пенсионни права. В действителност броят години осигурителен стаж, които се признават на това длъжностно лице съгласно член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника, зависи от преведената сума и степента на титуляризиране. Така размерът на пенсията, която длъжност-

ното лице има право да получи в края на кариерата си, се определя от последната му заплата и от продължителността на дейността му в служба на Общностите, към което се прибавят годините осигурителен стаж, определени в зависимост от внесения капитал.

67 Не са обаче съпоставими величини паричната сума, която това длъжностно лице внася в общностния бюджет, и периодът, през който то е на служба в общностните институции.

68 По тази причина следва да се приеме за установено, че г-жа Lindorfer, която към момента на постъпването си на служба за Общностите е прехвърлила към общностната пенсионноосигурителна схема капитал, съответстващ на правата, придобити от нея по националната схема, не се намира в сходно положение с длъжностно лице, постъпило на служба по-рано, което е правило вноски към общностната пенсионноосигурителна схема чрез удръжки от заплатата му.

69 Относно претендираната непълнота на мотивите следва да се приеме за установено, че в точки 64—68 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд е изследвал различните елементи, които характеризират кариерата на длъжностно лице, нието в началото на професионалната си дейност, и тази на длъжностно лице като г-жа Lindorfer, което е работило преди това и е правило вноски към национална пенсионноосигурителна схема.

70 В този смисъл следва да се направи извод, от една страна, че Първоинстанционният съд правилно е приел за установено, че тъй като г-жа Lindorfer не се намира в сходно положение с длъжностно лице, нието в началото на професионалната си кариера, тя не може да твърди, че е подложена на неравно третиране по отношение на последното, а от друга страна, че Първоинстанционният съд не е нарушил задължението си за излагане на мотиви в тази насока.

71 Следователно второто правно основание трябва да бъде отхвърлено.

*По третото правно основание, изведено, от една страна, от нарушение на принципа за равно третиране, което произтича от приложението на формулите за превръщане, и от друга страна, от липсата на долна граница на предоставения брой години осигурителен стаж*

Доводи на страните

72 Г-жа Lindorfer оспорва точки 76 и 77 от обжалваното съдебно решение и твърди, че Първоинстанционният съд не е зачел принципа на равно третиране, като не е приел, че тя е била подложена на неблагоприятно третиране, поради обстоятелството че е прехвърлила пенсионните си права от фонд на държава със „силна валута", в сравнение с длъжностните лица, които са осъществили такова прехвърляне от фонд на държава със „слаба валута".

73 Тя поддържа, че по отношение на формулите за валутно превръщане, предвидени в член 10, параграф 4 от ОРИ, не е било достатъчно Първоинстанционният съд само да отбележи, че обстоятелството, че приложението на вариант i) към прехвърлена сума от пенсионния фонд на държава със „слаба валута" може да бъде по-благоприятно от приложението на вариант ii) към прехвърлена сума от пенсионния фонд на държава със „силна валута", е следствие от колебанията на курса на националните валути, а не от общностните правила.

74 Г-жа Lindorfer е на мнение, че Първоинстанционният съд е трябвало да приеме за установено, от една страна, че Съветът е решил да приложи по-благоприятно третиране към преведените суми от пенсионноосигурителен фонд на държава „със слаба валута" от това, което е приложено към преведените суми от пенсионноосигурителен фонд на държава „със силна валута", и от друга страна, че Съветът не може да подкрепя такива дискриминационни формули.

75 По-нататък г-жа Lindorfer поставя въпроса относно липсата на долен праг за броя предоставени години осигурителен стаж в случай на прехвърляне на пенсионни права от държава „със силна валута", докато има горна граница за броя години осигурителен стаж, които могат да бъдат придобити по общностната пенсионноосигурителна схема, в случай на прехвърляне на пенсионни права от държава „със слаба валута", за да не бъде превишен броят на годините, през които заинтересованото лице е участвало в задължителни национални пенсионноосигурителни схеми.

76 Според Съвета в точки 76 и 77 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд е отговорил правилно на съответните доводи на г-жа Lindorfer.

Съображения на Съда

77 Относно първото твърдение за нарушение, свързано с формулите за превръщане, на първо място, следва да се приеме, че с право в точка 76 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд напомня, че сравнението, което е направила г-жа Lindorfer, не може да бъде убедително, защото характеристиките на „референтното длъжностно лице" са различни от тези на г-жа Lindorfer, и че другите направени от нея сравнения почиват на погрешни предпоставки.

78 На второ място, следва да се отбележи, че когато националните пенсионноосигурителни фондове определят фиксираната сума за откупуване на пенсионните права, придобити по техните национални пенсионноосигурителни схеми, те определят размера във валутата на съответната държава-членка, който впоследствие трябва да бъде изразен в единна валута. Общностите от своя страна разполагат с широки правомощия за преценка при определяне на елементите на системата за превръщане.

79 На трето място, следва да се напомни, че вариант ii) е опция по отношение на вариант i), тъй като в съответствие с член 10, параграф 4, буква в) от ОРИ изчислението, което се определя от тази разпоредба, може да се осъществи само по искане на длъжностното лице. Възможно е длъжностните лица, за които вариант ii) е по-благоприятен, да изберат него, докато тези, които биха били ощетени от този вариант, ще предпочетат да приложат вариант i). По този начин всеки разполага с възможност да бъде третиран по най-благоприятния за него начин.

80 От това следва, че първото твърдение за нарушение, свързано с приложението на формулите за превръщане, е неоснователно.

81 Относно второто твърдение за нарушение, свързано с липсата на долен праг за броя предоставени години осигурителен стаж в случай на прехвърляне на пенсионни права към общностната схема, то следва да се обяви за недопустимо.

82 Несъмнено г-жа Lindorfer поддържа, че поради липсата на такъв праг въпросната правна уредба подлежи на критика, но не привежда никакъв довод в съответствие с посочената в точка 45 от настоящото решение съдебна практика, за да докаже, че в обжалваното съдебно решение е налице неточно правоприлагане.

83 Освен това в дадения случай твърдението, че Първоинстанционният съд не е зачел принципа за равно третиране предвид липсата на такъв долен праг, е твърде общо и неточно, за да може да бъде обект на юридическа преценка (вж. в този смисъл Решение от 8 юли 1999 г. по дело Hercules Chemicals/Комисия, C-51/92 P, Recueil, стр. I-4235, точка 113 и Определение от 12 декември 2006 г. по дело Autosalone Ispra/Комисия C-129/06 P, непубликувано в Recueil, точка 31).

84 При тези условия третото правно основание следва да се отхвърли.

85 Тъй като първото правно основание, приведено от г-жа Lindorfer, е прието, обжалваното съдебно решение следва да се отмени, доколкото отхвърля жалбата с довода, че не е налице дискриминация, основана на пола.

**Последици от частичната отмяна на обжалваното съдебно решение**

86 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда, когато жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Първоинстанционния съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Първоинстанционния съд за постановяване на решение.

87 Тъй като фазата на производството позволява да се постанови окончателно решение, Съдът следва да се произнесе по петитума на жалбата, с която се търси отмяна на спорното решение, и по осъждането на Съвета отново да определи годините осигурителен стаж на г-жа Lindorfer.

88 В това отношение следва да се приеме за установено, че при определяне на годините осигурителен стаж на г-жа Lindorfer Съветът е взел предвид фактор, свързан с пола, като по този начин е нарушил принципа на недопускане на дискриминация, основана на пола, и член 1а, параграф 1 от Правилника.

89 Относно искането за осъждане Съветът отново да определи годините осигурителен стаж на г-жа Lindorfer, в конкретния случай е достатъчно да се напомни, че в съответствие с член 233 ЕО институцията, чийто акт е отменен, е длъжна да приеме необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда.

90 Ето защо спорното решение следва да се отмени.

**По съдебните разноски**

91 Съгласно член 122 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и окончателното решение по правния спор се взема от Съда, той се произнася по съдебните разноски. По смисъла на член 69, параграф 2, първа алинея от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като г-жа Lindorfer е направила искане за осъждането на Съвета и последният е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати разноските.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) **Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 18 март 2004 г. по дело Lindorfer/Съвет (T-204/01), доколкото с него се отхвърля жалбата на г-жа Lindorfer, с довода че не е налице дискриминация, основана на пола.**

2) **Отменя Решение на Съвета на Европейския съюз от 3 ноември 2000 г., с което се изчислява броят на годините осигурителен стаж на г-жа Lindorfer.**

3) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**

4) **Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски пред двете инстанции.**

Подписи